

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים

ע"פ 6563/96

בפני: כבוד השופט י. קדמי
כבוד השופט י. זמיר
כבוד השופטת ד. ביניש

המערער: ויסאם בן רפיק עזאם

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי
בחיפה מיום 24.6.96 בת.פ. 214/95
שניתן על ידי כבוד הנשיא סלוצקי;
והשופטים: אריאל ופינקלמן

תאריך הישיבה: כ"ג בכסלו תשנ"ח (22.12.97)

בשם המערער: עו"ד פלאח זיאד

בשם המשיבה: עו"ד דפנה ביינוול

בשם שירות המבחן: גב' זהבה מור

פסק-דין

המערער הורשע בבית המשפט המחוזי בחיפה (ת.פ. 214/95) - על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן - בעבירה של חבלה בכוונה מחמירה; ונדון בשל כך לשבע שנים מאסר, מתוקן חמש שנים לריצוי בפועל ושנתיים על תנאי.

כפי שמתואר בכתב האישום - אשר תוקן בעקבות הסדר טיעון - המערער, שהיה בשעתו חייל בשירות סדיר והחזיק ברשותו רובה סער, ירה במתלונן ארבע יריות על רקע נקמת דם. אחת היריות פגעה בבטנו של המתלונן והוא נזקק לאישפוז ולניתוח.

בבסיס סכסוך הדמים שבין משפחת המערער לבין משפחת המתלונן, עומד רצח אביו של המערער, שבע שנים קודם לכן, בידי אחיו של המתלונן, אשר התאבד לאחר שירה באב. מעשה הרצח התרחש בשעתו לעיניו של המערער וגרם לו, מטבע הדברים, לזעזוע נפשי קשה; וזה חזר והוגבר בזעזוע נפשי מאוחר יותר, שהיה נעוץ בתאונת דרכים קשה שהמערער, שהיה אחראי לאירועה, נפצע באופן חמור כתוצאה מהתרחשותה.

על פי חוות דעת פסיכיאטרית זקוק המערער לטיפול נפשי - לרבות בתרופות; וב"כ סבור כי לנוכח הרקע האמור והטיפול הרפואי לו זקוק המערער מן הראוי לקצר את תקופת מאסרו במידה משמעותית. עוד מוסיף ב"כ המערער לזכות שולחו כי בינתיים נערכה סולחה בין שתי המשפחות, ומשפחתו של המתלונן, שהורחקה מכפרה בעקבות הרצח, הורשתה לחזור אליו; וכיום אין שום סכנה שסכסוך הדמים שבין המשפחות יחזור ויתבע קורבנות נוספים.

כידוע, נקמת דם אינה מהווה שיקול לקולה; והגיעה העת להחדיר זאת להכרתם של כל הנוגעים בדבר.

בית המשפט המחוזי גילה הבנה רבה לנסיבותיו האישיות של המערער, לרבות לזעזוע הנפשי שעבר עליו; ואנו לא מצאנו עילה המצדיקה התערבות מצידנו להקלה נוספת בעונש.

יחד עם זאת, ב"כ המדינה הסכימה כי עונש המאסר לריצוי בפועל שנגזר על המערער בתיק הנוכחי, ירוצה באורח חופף לעונש של שנה וחצי מאסר בפועל שנגזר עליו בשל אחריותו תאונת הדרכים. אשר על כן, יחל מנין ריצויו של העונש שנגזר על המערער בתיק הנוכחי ביום מעצרו ה- 12.10.95; ושני העונשים ירוצו באורח חופף.

הערעור נדחה, בכפוף לאמור לעיל בדבר אורח ריצויו של עונש המאסר בפועל ומועד תחילת מניינו של עונש זה.

ניתן היום, כ"ג בכסלו תשנ"ח (22.12.97).

שופטת

שופט

שופט

העתק מתאים למקור
שמריהו כהן - מזכיר ראשי
H01.96065630